

Ascultă marea simfonie
(Psalmul 19)

Ascultă marea simonie, al cerurilor tainic cînt,
Ce minunată melodie răsună-n cer și pe pămînt.
Albastra zare ne vestește lucrarea Tatălui Divin,
Și soarele ce strălucește pe-ntinsul minunat, senin.

Cor:

Slavă, Slavă, Slăvă îi fie!
Slavă Lui neîncetat!
Toate cîntă, toate strigă:
(:Dumnezeu e sfînt și minunat! :)

Această-ntindere măreață ce se numește cortul Său,
Și nori și tunete și ceață, slăvesc pe Domnul Dumnezeu.
O zi vestește celeilalte că noaptea neagră a trecut,
În zori, pe cerurile-nalte, zărim albastrul cel plăcut.

O noapte dă de știre iarăși, la ceialaltă noapte-n zbor,
Căci s-au aprins miile de luceferi, pe-albastrul cel strălucitor.
Al lor răsunet, tot pămîntul, străbat de departe-n infinit,
Noi nu le auzim cuvîntul, dar ele cîntă în zenith.

Ce operă! Ce maiestate! vestesc acestea toate-n cînt,
Căci Dumnezeu prin bunătate, le-antins deasupra de pămînt.
Cel înțelept se uită, știe, căci Dumnezeul glorios,
Ni le-a lăsat ca mărturie, tot ce vedem și sus și jos.

Amin